

PE-AL PRIMĂVERII VESEL DRUM CURAT ȘI NOU
DETAȘAMENTUL TRECE-ACUM, ȘI NOI, ȘI TU, ȘI EU.

Maiakovski

u r z i c a

URZICI FĂRĂȚEPI

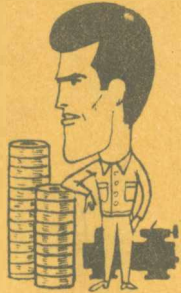
Textul: SORIN RĂȘCANU

Mihai Tucaciuc, șef de brigadă la mina Aninoasa, e inițiatorul unei metode de lucru datorită căreia fiecare om din brigada sa dă 4-5 tone cărbune peste plan, în fiecare zi.

Iubite Tucaciuc Mihai
Precis că tu, de unu Mai
Ai să primești calde urări
Și... tone de feliicitări!
P.S. E clar oricărui cetățean
Că tu le meriți... peste plan!

Tovarășul Crăciun Constantin strungar la uzina metalurgică „Victoria” din București, dă produse de bună calitate și depășește în permanență norma cu circa 30%.

Spun urîndu-i sănătate
Și-nchinîndu-i, azi paharul:
Sînt de bună calitate
Și produsul și strungarul!

Tovarășa Cristescu Arista, învățătoare la școala elementară de 7 ani nr. 141 din București, e un exemplu pozitiv în muncă pentru colectivul cadrelor didactice. A fost decorată cu Medalia Muncii.

Cînd n-ai scăderi, lună de lună
Și-mparți lumină, e normal
Că toate astea se... adună
Și dau Medalii la total!

Tovarășul Virban Iancu, inginer mecanic șef la S.M.T. Brînceni, raionul Alexandria, a organizat astfel munca înct S.M.T.-ul Brînceni a terminat primul în regiunea București reparațiile mașinilor în vederea campaniei de primăvară.

N-a fost în pierdere la zile
Deoarece arătînd ce poate
Deși a reparat senile
Ii merse treaba ca pe roate!

Magazinul O. C. L. Produse Industriale nr. 57 (raioanele T. Vladimirescu - N. Bălcescu), condus de responsabilă Bratu Ioana, este unitate fruntașă. Tovarășa Bratu Ioana a fost decorată cu Medalia Muncii și a primit de două ori insigna de „Fruntaș în comerțul de stat”.

Zi de astăzi nu mai cumpăr după sorți
Ci doar la magazinul din oraș.
De-a! prea, cum spune dînsa
să te porți,
Să fii și tu, precis „client fruntaș”!

Tovarășul Purcea B. Ion, mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. București-Triaș, realizează în fiecare lună economii de cca 30% în remorcarea trenurilor.

După mine asta e
Un record quasi-fitanic:
Să fii mecanic C.F.R.
Și să nu muncești... mecanic!

Tovarășa Giuran Margareta, țesătoare la întreprinderea „Flamura Roșie” București, folosind metodele de lucru Kovaliov, marșrut și Ciutkin, reușește să lucreze în permanență la patru războaie și realizează planul în fiecare lună în proporție de 113%.

Din mîinile ei, minunate albine,
Apar țesăturile bune, puhoate.
Și iată de ce poate spune oricine
Că ea țese Pacea... la patru războaie.

Tovarășul Barbu Mihai, președintele întovărășirii agricole „Horia, Cloșca și Crișan”, din comuna Cătrunești, raionul Brănești, reg. București, a realizat, împreună cu brigada sa, o producție medie de 4000 kg porumb boabe la hectar.

Cînd ne dai bogate roade
Care-n saci mereu se-adună
Zic, că dumnea, măi bade,
Ești sîmîntă foarte bună.

Desenele: L. DARIAN

SADI RŪDEANU

Repor-ta

Zi de mai. Dimineață răcoasă, cu soarele ascuns după blocurile înalte. Pe strada încă singuratică, pașii mei răsună pe caldarîm. Orașul are o atmosferă specifică de sărbătoare. Vitrinele frumos împodobite, obloanele trase. Steaguri roșii filfite vesle, parcă mă salută.

În sfîrșit, străzile se populează. Întîlnesc femei, bărbați, tineret, cafea cu lapte, crenvurști, suc, bere, suncă, mezeluri, fructe. În jurul chioșcurilor agitație. În dimineața aceasta, toată Capitala ia masa în oraș. Vinzătorii, în halate albe, mai amabili ca niciodată.

- Serviiți o cafea cu lapte? Caldă! Poftiți! Da, și un sandviș cu suncă! Mai grasă? Mai slabă? Asta?... Serviiți! Poftă bună!

- N-am măruntel!
- Lăsați că vă dăm noi restul!
E sărbătoare. Toți vinzătorii au măruntis.

La șapte trebuie să fiu în curtea fabricii. Acolo se formează coloana. Grăbesc pasul. Dacă pleacă

no mai găsesc în șirul nesfîrșit de coloane.

Dar nu. Iată-mi în curtea fabricii. Muncitorii, funcționarii, grupuri, grupuri, discută, glumesc, rîd. Curtea freacă. Mă apropiu de un grup. Cineva povestește.

- ...Da, măi frate! Și uite așa, de trei zile vreau să intru la directorul general să-mi spun, dar degeaba. Ba e în ședință, ba e la minister, ba are pe cineva și nu primește! Imposibil să intru la el!

- Încearcă azi, că intri!
- Crezi că azi intru mai ușor?
- Intrî mai ușor, că e'n curte!
Toți rîd.

Intr-adevăr, într-un colț al curții, cu mîinile în buzunarele pardesiei, grupul conducerei: directorul general, directorul, adjuncții, contabilul-șef. „Generalul” în mijloc, „statul major” în jurul lui. Discută grav, solemn, pesemne probleme importante. Mă apropiu. Directorul general vorbește, ceilalți îl ascultă atenți.

- Da! Cred că metoda tovarășului

director e cea mai bună!... Fără oțet! Ții pălămida în sare o săptămînă, apoi o desărezi! Pe urmă... cum spuneai, frate?

- Cu undelemn, tovarășe director general! Nițică lămile, o măslinuță și să mincați! Minune!

Se apropie secretarul organizației de bază. Directorul redevine, brusc, profesional.

- Toată lumea prezentă, tovarășe secretar?

- Toată lumea afară de trei de la strungărie și doi de la montaj! Directorul se posomorăște.

- Frumos din partea lor! Secretarul zîmbește;

- Foarte frumos! Sînt în tribună!

Toți izbucnesc în rîs. Directorul zîmbește incurcat. „Generalul” îl bate amical pe spate:

- Lasă, frate! Doar nu poți să-ți cunoști toți fruntașii!

În sfîrșit încolonarea.

- Haideți, tovarăși! E tirzlu! Încolonați-vă! După secții!

- Nu, după înălțime!
- După schemă!

- Tovarăși, lăsați-vă de bancuri că întirzlem! Hai, cite 6!

- Eu zic cite 8!

- Cel înălți cap de rînd, vă rugăm! Cite 6!

În fruntea coloanei, conducerea. Pornim cite 6, cite 7, cite 5 și cite 8. O să ne aranjăm în mers.

Iată-ne în stradă. Tovarășii de la sindicat alegă în jurul nostru. Responsabilul nostru de grupă e agitat și transpirat.

- Ia uite! ce mai alegă!

- A obosit săracul!

- E mai simplu la ședință!

Toți sînt bine dispuși, vioi. O colegă de la contabilitate își scoate din poșetă ustensilele. Se pudrează, și se fardează.

- Uite și cosmetica ambulantă!

- Las-o în pace! Ține să fie fotogenică.

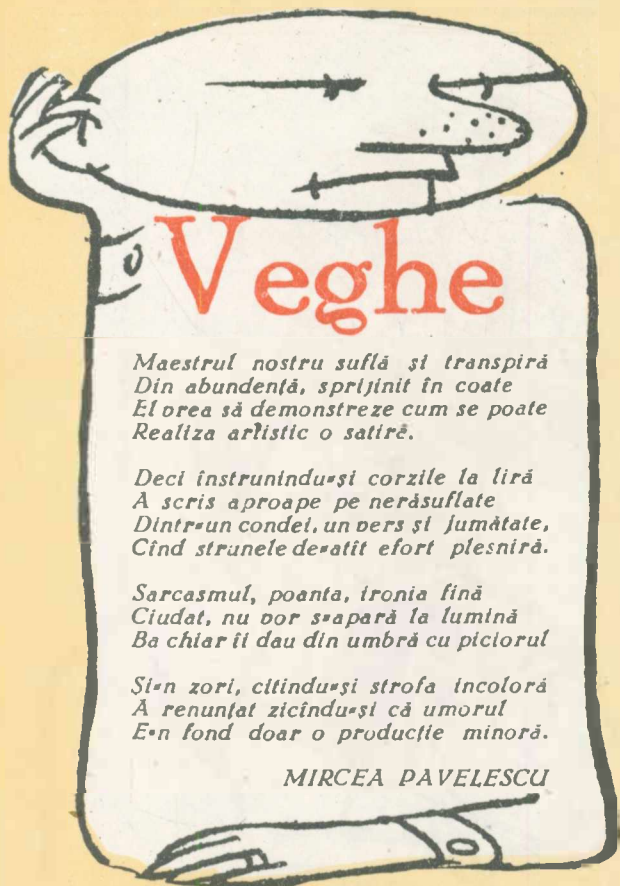
- De ce?

- Poate că ne filmează și vrea să fie vedeta jurnalului sonor nr. 35!

- Ce roluri ați mai jucat, tovarășă? Care e partenerul dv. preferat? Ce film aveți în perspectivă?

DACĂ VREI SĂ FII

Veghe

Maestrul nostru suflă și transpiră
Din abundență, sprâjinit în coate
El orea să demonstreze cum se poate
Realiza artistic o satiră.

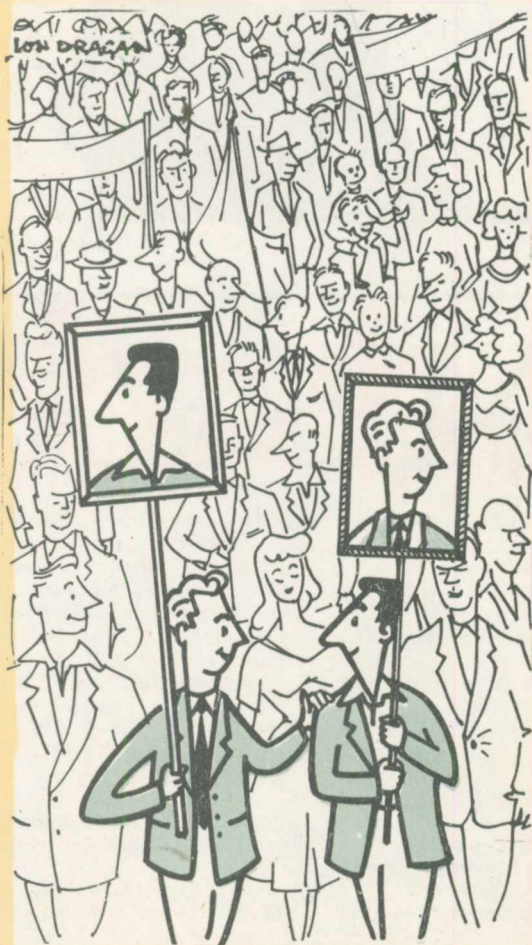
Deci instrunindu-și corzile la liră
A scris aproape pe nerăsuflăte
Dintr-un condet, un vers și jumătate,
Când strunele de-atât efort plesniră.

Sarcasmul, poanta, ironia fină
Ciudat, nu vor să apară la lumină
Ba chiar îi dau din umbră cu pictorul

Și-n zori, citindu-și strofa incoloră
A renunțat zicându-și că umorul
E-n fond doar o producție minoră.

MIRCEA PAVELESCU

FRUNTAȘII

— Îți propun ca și la următorul 1 Mai să defilăm... toți patru.

Desen de Ion Drăgan

Pînă la vîrsta de trezeci de ani, Semen Kustilkin a avut o atitudine absolut unilaterală față de sport... În momentele de vîrf, cînd eterul se cutremura de vocile emoționate ale radiocomentatorilor, Semen Kustilkin, dînd din răspuțeri din coate, își croia drumul spre tribuna estică. Aici, după ce își ocupa locul la care avea dreptul prin biletul cumpărat de la un revînzător, își începea activitatea sportivă furtunoasă.

Intrecîndu-și cu mult pe vecinii săi lipsiți de experiență, Semen Kustilkin striga cu vocea alterată :

- Toma !

Și dacă arbitrul nu voia să țină seama de părerea lui Semen Kustilkin, acesta își băga în gură patru degete și, spre marea invidie a băiețanșilor, flutera de răsuna stadionul.

Dar iată că, într-o zi, Semen se hotărî să ia contact cu sportul și sub un alt aspect. Iată în ce împrejurări s-au petrecut lucrurile :

Semen Petrovici Kustilkin își inaugură cel de al trezeci și unulea an în mijlocul unor vechi prieteni. Unul din ei îl atinse pe Semen cu palma peste burtă și, zimbînd caustic, observă :

- Dacă continui tot așa, în curînd n-o să te mai cuprîndă nici o pereche de pantaloni !

Oaspeții începură să rîdă.

Noaptea, Semen a avut o serie de coșmaruri. Visa că într-adevăr nu-l mai incape nici o pereche de pantaloni. De undeva, din întuneric, venea spre dînsul unul din afișele pe care le văzuse la intrarea în stadion : „Azi, începător, mîine campion”.

Seara, în timpul meciului de fotbal, Semen luă o hotărîre eroică. Indată ce fluierul final al arbitrului anunță sfîrșitul competiției, Semen Kustilkin porni în căutarea antrenorului de fotbal.

Dar cei de la direcție, aflînd de tainica lui năzuință de a face sport, îi spuseră :

- Tovarășul Tutîșkin n-o să-ți fie de nici un ajutor, el nu antrenează decît vedete. Du-te la secție, la tovarășul Klokov. El se ocupă de începători, și pe măsură ce o să te evlidentizezi, poate că o să te remarce și tovarășul Tutîșkin

A doua zi, Kustilkin se prezentă la stadion și dădu tocmai peste tovarășul Klokov, căruia se grăbi să-și spuie păsul.

- Kustilkin ? - îl întrebă responsabilul secției. Nu cumva ești acel Kustilkin ?...

- El în persoană, - spuse Semen.

- Vai, cum te-ai îngrășat, frate ! - îi spuse cu reproș în glas antrenorul. - mi-aduc aminte ce goluri marcai pe cînd jucaai la „Spartak”.

- N-am jucat niciodată la „Spartak”. - răspunse Semen, fisticîndu-se, - eu

n-am fost decît un fervent admirator al lui.

- Cum, n-ai jucat ? Păi atunci, nu ești tu Kustilkin acela ! În cazul ăsta spune ce vrei ?

- Vreau să fac sport, - oftă Semen.

- Din ce categorii faci parte ?

- N-am nici o categorie, - răspunse Semen și făcu o glumă deplasată : - Categoria e un lucru de procopseală.

- Hm ! zici că e lucru de procopseală ? - mirîți Klokov, - și, spune-mi, unde vrei să te prezînt ?

- N-am nevoie să mă prezentați nicăieri, asta nu-mi servește la nimic, - spuse plictisit Kustilkin.

- Ție poate că nu-ți servește la nimic, dar mie mie necesar ca aerul. La douăzeci e competiția de box, la

douăzeci și trei cea de atletica ușoară la douăzeci și nouă, campionatul de înot, iar la întîi - e ștafeta. Spune-mi, te rog, la ce te pricepi, la alergări la înot ?...

- Hm, cum să spun, - blîgul Semen.

Klokov îi pipăi bicepsii, îi lovi peste genunchi, apoi spuse :

- Ia-o la fugă !

- Încotro ?

- Pe pistă.

Semen își supse burta și o porni la trap pe pista stadionului. Cînd peste zece minute, gîfînd și transpirat, se apropie în fugă de Klokov, acesta, fără să-l privească, îi făcu un semn cu mîna.

- Acuma fugi.

- Încotro ? - îl întrebă din nou Semen.

- De data asta unde vrei tu. În lumea largă ! După cum văd, o să faci tu treabă cînd o face plopul mere. E

SĂNĂTOS

absolut cu neputință să poată scoate cineva din tine un campion. Te salut!

A doua zi, Semen se duse pe un teren de tenis. „Fain sport e tenisul, - își spuse el, - frumos, curat, civilizat”.

Instructorul de gimnastică era într-o halnă orbitor de albă și se exprima aproape francezește.

- Din ce asociație faci parte? - îl întrebă pe Kustilkin.

- Nu fac parte din nici o asociație, sînt contabil... Aș vrea să joc...

- Dragul meu, - îl întrerupse cu blîndețe instructorul alb ca zăpada, - flecăruța poate să-ți vină poftă să joace. Dumneata nu ești nici primul, nici ultimul. Zilnic mi se adresează cîte cineva cu astfel de cereri. Ne este însă cu neputință. Lucrăm după plan și acum ne pregătim pentru campionate. Adieu!

Într-o zi, Semen trecu pe la centrul de natație și-și spuse: „La urma urmei, ce-ar fi dacă m-aș apuca de înot? Se spune că apa topește grăsimea la rezează!”

- Și cum, dv. nu știți de loc să înotați? - îl întrebă directorul centrului de natație, un bărbat păros cu un fluter alîrnat pe plept.

- De loc, - recunoscu Semen, - vă rog pe dv. să mă învățați.

- Știți carte? îl întrebă la rîndul său directorul păros.

- Desigur.

- Cumpărați instructajul - nu costă decît o rublă - și puneți-vă pe învățatură. Țineți instructajul într-o mîndă, iar cu cealaltă învățați să înotați. Așa începe toată lumea aici. N-am ce altă propunere să vă fac. Și admitînd că s-ar putea să vă înecați - fiți fără grijă, sărim noi în ajutorul dv.

Perspectiva oferită nu prea îl entuziasma pe Kustilkin, așa că plecă abătut. El mergea pe pontonul șubred al bazei de natație, în timp ce din plînia argintie a difuzorului o voce sonoră urla cît o șinea gura:

- Dacă vrei să fii sănătos, călește-te!

În fața lui Kustilkin flutura în bătaia vîntului următorul afiș roșu ca para focului: „Azi începător, mîine campion”.

Încercă o senzație de spalmă amestecată cu plăcere, exact ca în coșmarul din noaptea memorabilă.

Nu de mult ne-am întîlnit cu Semen Kustilkin. El a pierdut mult în greutate, burta i-a dispărut fără urmă și a căpătat aerul unui adevărat sportiv.

- Care va să zică v-ați apucat serios de sport? l-am întrebat noi.

- O, da! - exclamă Kustilkin cu entuziasm. Fac zilnic marșuri pe distanțe lungi: stadion - centrul de natație - terenul de tenis - și din nou d-a capo. Uite, de aproape patru luni încerc să mă aranjez într-una din secții.

(Din „Krokodil”) A. SUKONTEV și I. ȘATUNOVSKI

Desen de E. Arno

R A D I A Ț I I L E

Hotărîrea Sositului Suprem al U.R.S.S. de a înceta unilateral experiențele cu arma atomică dă un nou avînt luptei popoarelor pentru interzicerea totală a acestor experiențe care contaminează cu radiostii atomice întreg globul pămîntesc.

Desen de Eugen Taru

PĂMÎNTUL (cătore bomba atomică): - Fugi, că mă contaminezi!

MUZICĂ UȘOARĂ

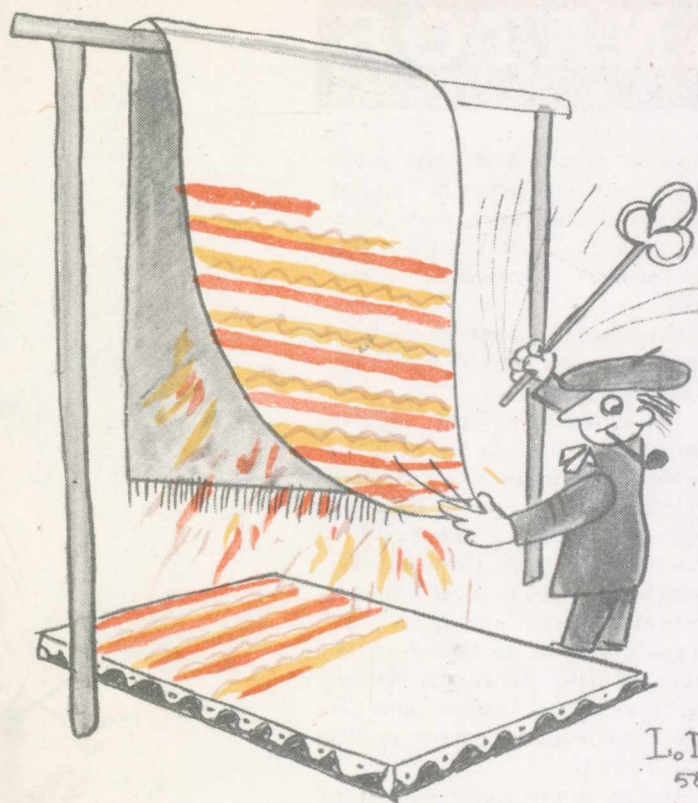
de TUDOR MĂINESCU

Deși, ce-i drept, de nimeni n-am fost solicitat
Să-mi dau părerea, totuși voi spune o neîntrebat.
Voi îndispune, poate pe mulți (a căta oară?)
Cînd voi vorbi anume de muzica ușoară,
Dar muzica aceasta, atît de discutată,
Îmi pare că e rudă cu cronica rimată.

În dans ei îți șoptește: - Cît te iubesc de mult!
- Mai spune-o încă odată, îmi place să te ascult.
- Aș vrea o peșnicie să stai la pieptul meu,
Să fim mereu alături... - Și eu aș vrea, mereu...
Cu mult elan azvîrle cuîntul: peșnicie,
Prudent evită însă pe acela de soție.
Pe ea aceste vorbe o entuziasmară,
Dar nu atît, fiindcă... e muzică ușoară.
Aș mai putea exemple să dau, nenumărate,
Dar n-am de gînd, în versuri, să oi leșnir pe toate.
Așa cum știm cu toții poetul sugerează,
Și-n urmă cititorii (cînd sînt) îl completează,
La toate cele scrise luînd și dinșii parte.
Acestea fiind zise, voi spune mai departe
Că muzica ușoară, de la o vreme-ncoace,
Nu-i scrisă să se cînte, e scrisă să se joace.
Începe cu acorduri profunde și complexe,
Cu tobe elocvente și talgere anexe;
Iar porbele, adesea, abia le înfelegi,
Auzi trînturi de versuri, arareori întregi.
Ori și ce cîntec are, sub portafio, un text,
Dar textul, cîteodată, e numai un pretext,
Ecouri dintr-o frază vulgară și banală,
Cuînte-mperecheate mai mult la nimereală:
- Te aștept... - Ți-aduci aminte? - Să nu ne despărțim.
- Mi-ești dragă... - Ești frumoasă! - Nu orei să ne ntîlnim?
Vă-nchîpuții că Schubert, pe-acest motto hibrid,
Ar fi putut să scrie măcar un singur lid?
O serenadă Tosti? O polcă Paderewski?
Tangoul lui Granados? Un vals de Dunaevski?
Pe astfel de cuînte cînta La Malibran?
Asemenea refrenuri lansează Yves Montand?
Eu cred că e la mijloc, să zicem, o eroare,
O mică-ncurcătură a muzicii ușoare,
Căci versuri cu dulumul sînt în antologie
Mente să inspire o caldă melodie.
Atîți poeți așteaptă, la uită-te și vezi-i:
Nu sînt destule strofe pestrise în Argehi?
N-a scris mărgăritare, Vasile-Alecsandri?
Bacovia nu plînge pe struna toamnei gri?
Nu ne-a lăsat Ranetti cuplete cu toptanul?
N-a ris amar în strofe istete, Topîrceanu?
Nu e un fir de aur în tortul lui Coșbuc,
Și-atît helșug de soare în merit lui Beniuc?
Alegeți ce vă place, culegeți tot ce vreți,
Nu sînt numai aceștia, mai sînt și alți poeți
Și nu sînt pentru care ne-ntemeiat motto,
Banalitatea urcă, dansînd, pe portafio?

Dar tot ce spun aicea (de este-adevărat)
E-un lucru ce se-ndreaptă și s-a mai îndreptat.
Eu n-am tratat problema, ca alții, sistematic,
Deci cronica rimată să n-o priviți dramatic,
Discursul meu în versuri (cam lung) să nu vă doară,
Reproșurile mele... sînt muzică ușoară!

Desen de L. Darian

„Munca” de creație a pictorului Folcloricescu

RODICA TOTH

Chiva

Printre sticle și butoaie
La bodega de pe dîmb
Se-mbăta pe vremuri Lae
Cel cu sișul la carîmb.

Pentru Chioa lui sprînzară
Și cu glas ca de datred
Se bătea din zori în seară
Cu întreaga mahala.

Acea gene răsucite
Și cînta cu dor și jale...
De-asta fulgerau cuște
Și zburau, pe sus, pocale.

Era Lae foc ce arde
Și avar cu ce-i al lui
Cîntecul cu tonuri calde
Nu-l orea parte nimănui.

Cu blestemele pe frunte
Și cu dorul prins în tină
Chioa a-ncețat să cînte
Și la crîsmă să mai oină.

Astăzi Lae cuștarul
Nu mai bate din carîmb
Peste el crescuseră arșorul
Singuratec, sus, pe dîmb.

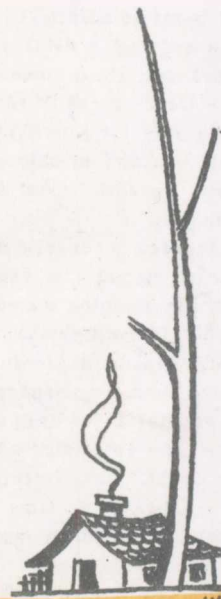
A murit într-o bătae
Sub un cer cu oînturi lîne.
Nimeni nu l-a plîns pe Lae
Chioa doar, a plîns în stîne...

Și-au trecut de-atuncea anii
După noua socoteală,
Înfloresc suav castaniti
Peste altă rînduială.

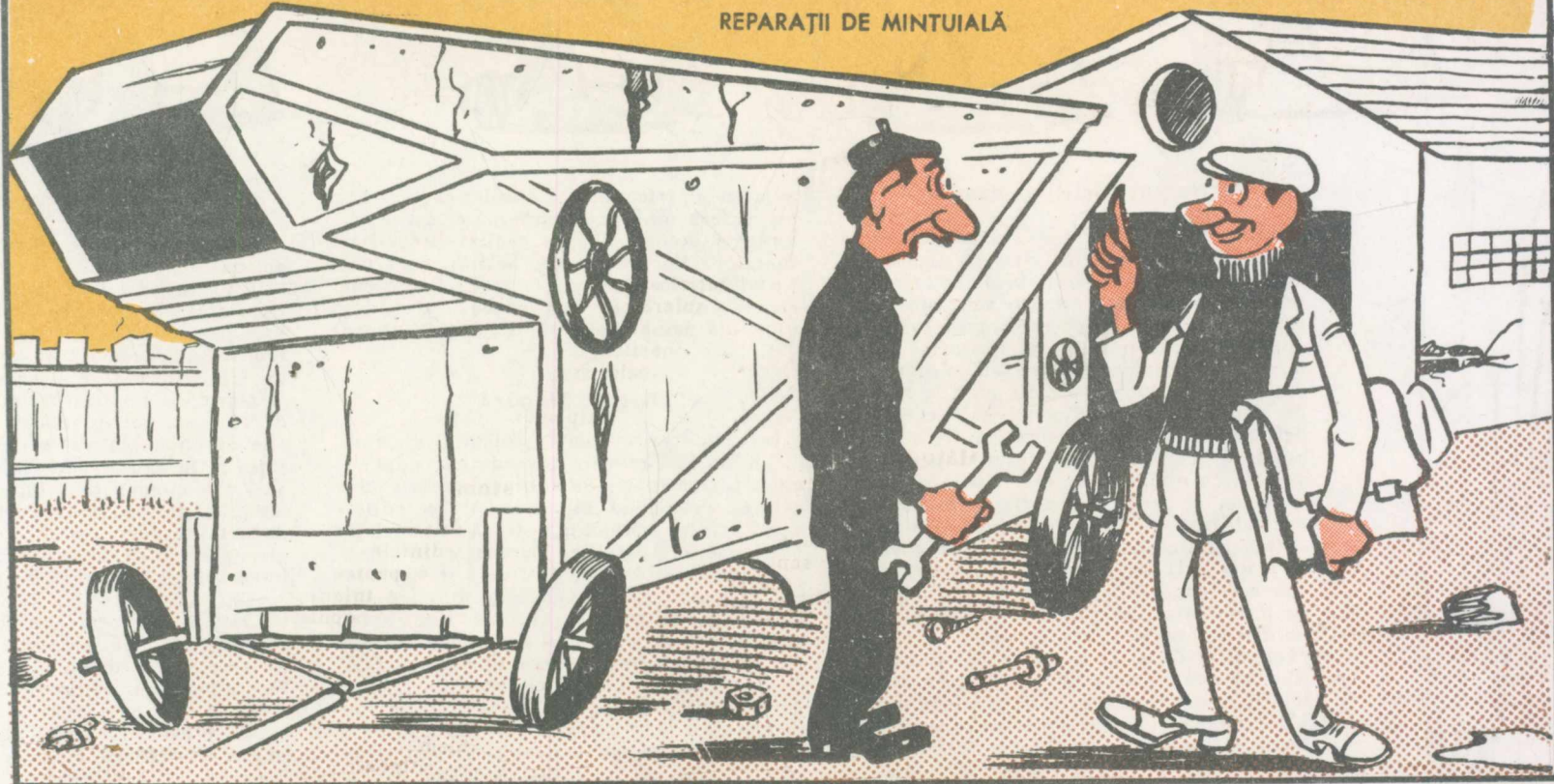
Chioa nu mai e nomadă
Glasul ei cald ca o minune
Cîntă astăzi la estradă
Și la televiziune...

De bătăi și de scandaluri
A uitat de mult firește

Doar arșorul sus pe maluri
Cînd și cînd, gelos, scrișnește...

REPARAȚII DE MINTUIALĂ

— Batoza asta îmi amintește de o zicătoare.
— Ce zicătoare ?
— „Na-ți-o frîntă că ți-am dres-o !”

Instanțaneu cereșc

Sfântul Petru se scărpină în cap, oftă și se cufundă din nou în socoteli. Verificase de trei ori toate cifrele, adunările, dar oricât se strădui să le sucească și să le învirească, nu reuși să schimbe realitatea. Bugetul era deficitar.

— Ce-l de făcut, frate ? — se întoarse disperat către arhanghelul Gavril, care-și în-deplina într-un colț îndatoririle cuvioase. Cu un asemenea buget deficitar nici nu îndrăznesc să mă prezint în fața șefului. Dă-mi un sfat.

— E simplu — răspunse arhanghelul. Tre-bule reduse cheltuielile.

— Ușor de zis, ripostă minios sfântul Petru. Cum vrei să reducem cheltuielile ? Dacă nu cumpăr destul Sidol nu vom putea lustrui aureolele. Dacă reduc cantitatea de plină, secția de confecții se va plinge că din vina mea s-au creat goluri în producția de aripi. Dacă fac economie la coardele de harpă, postul ceresc de radiofonicare nu-și va putea îndeplini planul la armonia sferelor. Nici dumnezeu nu poate găsi o leșire din această incurcătură.

— Ei, atunci nu ne mai rămâne altceva de făcut decât să sporim veniturile — declară arhanghelul Gavril.

— Iată o idee bună — se însenină dintr-o dată fața sfântului. Dar cum și de unde să facem rost de bani ?

Arhanghelul, cunoscut pentru simțul său gospodăresc, găsi repede soluția.

— Nu-l nici o dificultate — răspunse el. — De azi înainte vom percepe o taxă de intrare în rai.

— Ești un inger ! — exclamă sfântul Petru, sărutându-l pe frunte pe sfătuitoarea sa. M-ai salvat. Bugetul nostru nu numai că nu va fi deficitar, dar vom avea chiar beneficii frumoase. Voi avea grijă

ca la împărțirea primelor pe milenul viitor să fie o primă ca lumea.

Și cum bătrînului nu-i plăceau tărăgănelile, imediat după înaintarea proiectului de buget se și apucă de lucru. Ca primă măsură, înclebea poarta raiului și ca nu cumva să se strecoare cineva, dădu ordin ca nimeni să nu fie lăsat să treacă fără bon de intrare. Pe urmă strînse în jurul său pe toți aspiranții de îngeri care așteptau în antecameră. Sfântul Petru se urcă pe un nor și, mîngîindu-și barba, anunță că, din păcate, faptele bune săvîrșite pe pămînt sînt insuficiente pentru a da dreptul la intrarea în rai și, în consecință, de acum înainte se va percepe și o taxă de intrare, în numerar.

Neașteptata știre a fost primită într-o liniște mormîntală. Dar o clipă mai tîrziu izbucni o gâlăgie de infern :

— Ce dumnezeu ! Sîntem la teatru, sau în împărăția cerurilor ?

— Eu am avut niscaiva economii la bancă și chiar și ceva numerar, dar i-am lăsat cumnatului meu.

— Cine s-a gîndit să aducă bani în rai ?

— Acolo jos mi s-a spus că pentru a intra în rai nu e nevoie decât de o pocăință sinceră.

— Vă bateți joc de oameni... !

— Bună ispravă și asta. Nu putem intra și nu ne lasă nici să ne întorcem...

— Ce ne facem ? — Ce ne facem ?

Prin larma asurzitoare se auzi în această clipă o voce energică :

— Liniște, fraților, liniște ! Lăsați-ne pe noi. Vom aranja totul.

— Cine ești tu, suflet bun, și de unde vii ? — se adresă sfântul Petru noului venit.

— Sînt pensionar. Am plecat din București cu alți patru pensionari încă din luna Iulie

a anului trecut și am așteptat pînă acum aici în fața porții. Văzînd că, în urma noilor dispozițiuni, intrarea în rai a acestor suflete este periclitată, am venit ca, în numele meu și al prietenilor mei, cei patru pensionari bucureșteni, să vă propunem ca noi să achităm taxele de intrare pentru toată lumea.

— Văd că ai de gînd să faci o faptă bună, laudabilă, asigurînd cu banii voștri liniștea sufletească a întregului grup, dar te rog să ne spui, fiule, de unde ați făcut rost de atîtea parale ?

— Cum să nu, prea sfinte părinte, că doar nu-l secret. Secția de prevederi sociale a raionului Nicolae Bălcescu din București ne poartă o grijă cu adevărat părintească. Chiar și după plecarea noastră, în august, septembrie și octombrie ea ne trimitea în mod regulat pensile și cum aici n-am plătit nimic pentru locuință și întreținere, am pus toți banii la o parte, pe care vi-i oferim acum pentru achitarea taxelor de intrare pentru toți cei prezenți.

— Cu ce poți dovedi cele relatate ? — se auzi o ultimă întrebare.

— Cu chitanțele de la C.E.C. Iată la rînd : nr. 5936, 57241, 5100648, 5809 și 510166.

Sfântul Petru se apucă cu un zîmbet mulțumit să elibereze bonurile de intrare, după care — drept răsplată — a conferit funcțiilor onorabile atenți ai secției de prevederi sociale din raionul N. Bălcescu titlul de arhanghel onorifici.

Nu încapă îndolală că tovarășii de la sfatul popular au binemeritat această înaltă distincție cerească. Toți sfinții sînt de acord cu aceasta.

Nu călătoriți cu bombe

Ziarul „Libération” ne informează despre o lege americană care, deși în vigoare de doi ani, nu și-a găsit încă aplicarea. E vorba de o lege care prevede sancțiuni drastice împotriva celor ce ar încerca să introducă în chip clandestin pe teritoriul Statelor Unite... bombe atomice sau cu hidrogen. Această lege acordă premii până la 500 000 de dolari funcționarilor vamali care vor descoperi o asemenea tentativă. Textul respectiv a fost distribuit tuturor posturilor vamale cu obligația de a-l afișa.

Având în vedere gravitatea extremă a acestei legi (despre care, după cîte știm, opinia publică de la noi n-a prea fost informată), „Urzica” își face datoria de a o aduce la cunoștința cititorilor săi, posesorii de bombe atomice sau cu hidrogen, care, cu diferite treburi sau misiuni, în cadrul excursiilor turistice sau a întîlnirilor sportive, ar avea ocazia să treacă granița Statelor Unite. Nu călătoriți cu bombele la dv. ! Vă expuneți rigorilor legislației americane ! Dacă totuși nu puteți altfel și trebuie să le luați cu dv., declarați-le la vamă imediat ce ați pus piciorul pe pămînt american ! E bine să se știe că circulația bombelor atomice și cu hidrogen în văzduhul și pe teritoriul Statelor Unite (inclusiv al aliaților din N.A.T.O., S.E.A.T.O. etc.) este asigurată în exclusivitate de aviația americană, care are și dreptul de a pierde din cînd în cînd cîte un asemenea proiectil sau chiar de a-l lansa cu dinadinsul în cadrul exercițiilor de tir, fără obligația de a atinge neapărat ținta propusă.

Atragem, în fine, atenția cititorilor noștri asupra faptului că această concesie acordată

aviației americane este absolut exclusivă și nu suferă nici o excepție. De asemenea, atragem atenția asupra înaltei pregătiri a funcționarilor vamali din S. U. A. care, grație mijloacelor și metodelor eminentamente americane cu care au fost educați, sînt de o vîgilență nemaîmpomenită, imposibil de păcăliti...

„Logică atomică”

În cartea sa intitulată „Adam și atomul” d. M. W. L. Grayden (președintele unei comisii parlamentare australiene pentru cercetarea problemei foamei și a infanticidului printre indigeni), notează că populația băștinașă a Australiei părăsește în masă pămînturile strămoșești (situate în apropierea poligonului de experiențe atomice din Maralinga), intrucît, trecuți în mod brusc de la epoca de piatră la epoca atomică, indigenii par cu totul incapabili de a pricepe „logica experiențelor nucleare”.

„Indigenii - scrie L. Grayden - au impresia că o țară străină are intenția de a lansa bombe pe teritoriul lor. Ei sînt absolut incapabili să înțeleagă că însuși guvernul țării este cel care lansează bombele, pe propriul său teritoriu”.

Firește, zimbetul superior, de fronică mioloasă, al d.ului Grayden e în întregime justificat. E într-adevăr ulmitor că această populație, cu tot primitivismul ei, n-a ajuns încă să priceapă înalta „logică a experiențelor nucleare” și că în loc să fie mîndră de a participa (cu propria piele!) la asemenea manifestări ale civilizației atomice, dă bir cu fugiții, renunțînd la pămînturile străvechi.

Fiare vechi

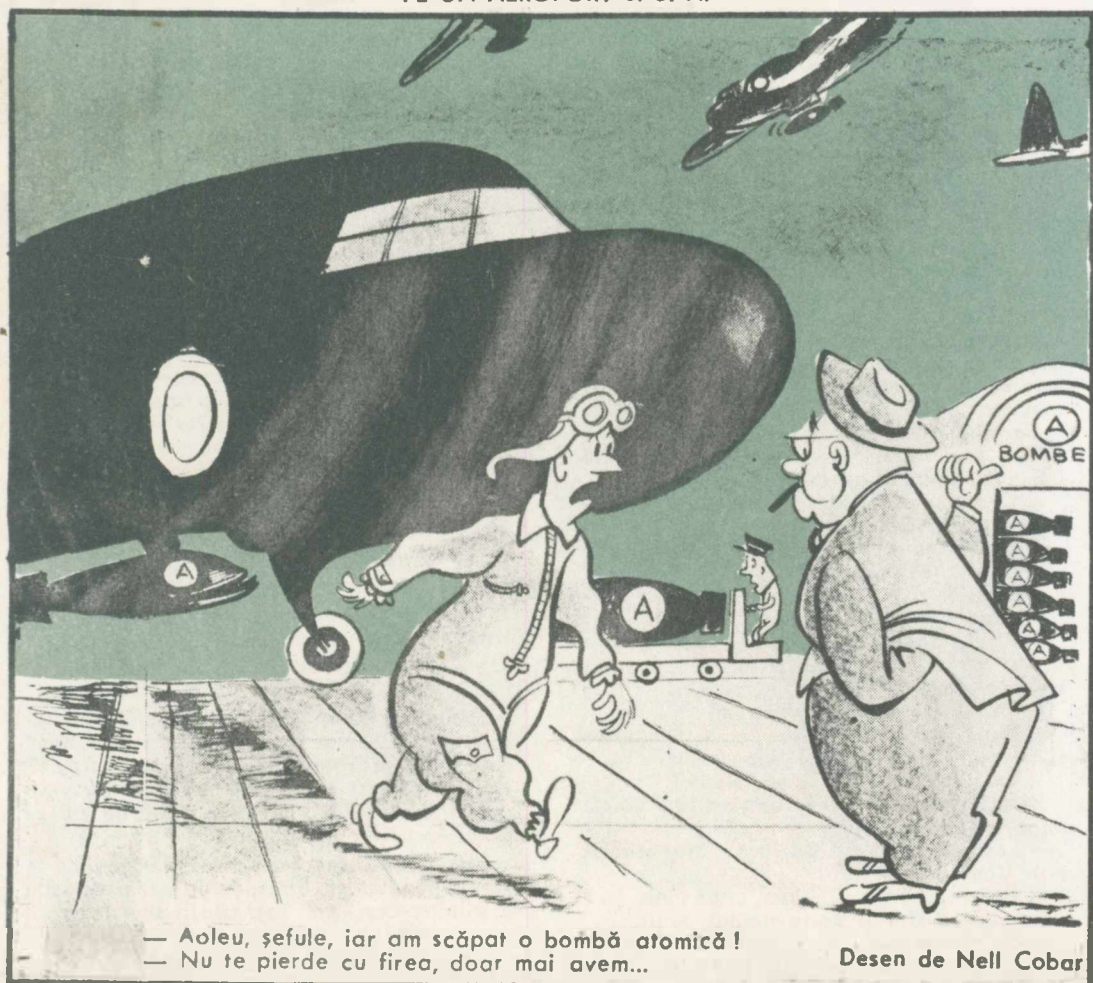
Presa franceză ne informează cu un defect ciudat, neobișnuit nu de mult spre judecarea bunalului din Valence (Franța) inculpați, Marcel Girodet, Marcel Louis Guillaumaud, li se impută un fapt care iese din comun: la marginea unui teren de mai de 10 tone, vechi, stricat, părășite de cînd, cei trei amici, plurașle și în căutare de fonduri, să-l demonteze, tăind blindajul lămpilor de sudură. Încercînd a de metal într-un camion, le-au făcut cîteva curse, la piața de fiare le-au vîndut la preț de 8 fr. mul!

Cei trei întreprinzători vor suportat rigorile unor articole nu s-ar putea spune că n-au fericită utilizare fioreaselor reținei unelte de război.

Nu se știe însă, dacă, într-o prava expeditivă a celor trei Valence nu va căpăta semnificative simbolice anticipări și dacă vechi din diferitele țări ale n-u va avea de făcut față unor (de data asta oficiale) de tan bombardiere și poate chiar ramp (noi-nouțe!) la prețuri și mai porționale cu valoarea defunct fiorease fierării!..

Iată de ce, indiferent de actele unor legi, în legătură cu se lic al faptelor celor trei, trebuie cădă urarea: Să fie într-un cea

PE UN AEROPORT S. U. A.

— Aoleu, șefule, iar am scăpat o bombă atomică !
— Nu te pierde cu firea, doar mai avem...

Desen de Nell Cobar

BINEFACERILE

Cotidianul „Paris-Press” relatează de curtea în plin progres. Iată știrea :

„Într-un hotel ultra-modern din Los Angeles activitatea din sălile de jocuri (ruletă, chemin)

Iată, într-adevăr, o mare binefacere pentru inghesuite în sălile de joc. De-acum înainte s-a pasionantă „activitate” (cum o numește grațios și papuci, scutiți de îmbulzeală, de mutrele nure de tutun, de damfurile de alcool, și de zgomot)

În noile condiții, este cu totul firesc ca siderabil: inspirația jucătorului, mai puțin altă și mai fructuoasă. Fluidul „norocului”, speriat care i se pun la dispoziție, va circula de preferențe adoratorilor săi discreți, comoz și însinguri

Intr-adevăr, minunate căi a deschis telev

Și cînd te gîndești, de pildă, că în Uniunea tehnică e folosit, între altele, într-un domeniu gîndești că obiectivul aparatului de luat imagini care aleargă mîna fină și expertă a cruplerului în săli special amenajate, unei asistențe numer mai delicate și complexe intervenții chirurgicale

Participarea telespectatorilor, în acest caz mejdie a pacientului. O miză morală, profesională nici ea, e adevărat, de riscuri și emoții...

Dar ce înseamnă oare o asemenea miză, jetoane, pe care bila amețitoare s-a hotărît să-

Nu, hotărît lucru, America, țara tuturor urmelor) continuă să-și păstreze neștirbită supra aplicarea tehnicii moderne.

În această privință, cu toată admirația noastră ca să fim dreți, că ea a rămas mult în urmă măcar nu există cazinouri, tripouri și alte asem

APTELOR • IN LUMINA

Exemplul lui Franco

După cum ne informează presa occidentală, de curând oficialitățile spanole au sărbătorit a 20-a aniversare a „revoluției naționale”. Cu acest prilej, mulțumind șeful delegației din Granada, care i-a înmănat medalia comemorativă de aur, generalul Franco a rostit un discurs, afirmând, printre altele:

„Spania se oferă lumii ca un exemplu de pace și ordine”.

Aceste cuvinte memorabile rostite de Caudillo necesită, fără îndoială, unele mici corecturi:

Mai întâi este desigur exagerat să se spună „Spania se oferă lumii”, cînd se știe foarte bine că, de fapt, Spania se oferă... Statelor Unite (în ce privește bazele aeriene și navale), Statele Unite oferind în schimb respectivele milioane de dolari.

În ce privește *pacea*, al cărui exemplu „îl oferă Spania”, dacă lășăm la o parte bazele militare de care vorbeam și agresiunea franchistă asupra teritoriului marocan (și, în Spania beneficiază de o „pace” reală (și veșnică!) poate numai sutele de mii de patrioți republicani uciși în cei 20 de ani de sîngeroasă domnie a dictatorului de la Madrid...

Cît privește *ordinea*, recente greve uriașe, închiderea unor universități, arestarea continuă, în masă, a tuturor celor ce îndrăznesc să nu fie de acord cu teroarea și mizeria din Spania, arată foarte bine că această *ordine* a rămas un vis nerealizat (și irealizabil!) al bunului amic al lui Hitler!...

ION CĂLIMARĂ

Desen de Goreaev (din „Krokodil”)

IN ȚARA „POSSIBILITĂȚILOR EGALE”

— Noi împărțim dividendele noastre cu Rockefeller în două. Eu capăt zece dolari, iar el ce mai rămîne...

Declinul economic din Statele Unite se accentuează din ce în ce...

PROGRESULUI

de admirație o nouă victorie a tehnicii americane

șienții pot urmări din camera lor prin televiziune, etc.) și pot să participe mîzînd prin telefon

și bogătași de peste ocean, sînt și pînă acum să se înalțe cu acest supliciu! Ei vor putea să se dedice (și citat) din intimitatea propriilor domiciliu, în halat și în general antipatice ale colegilor, de fumul gitașia sălilor de joc.

„Itățile” respective să înregistreze un progres conștient, ambianța sălilor de joc, va fi desigur mai promptă și mai eficientă din săli și flatare de mijloacele ultramoderne fără doar și poate, prin jurul ecranelor din camere

a, civilizației moderne!

etică, un asemenea atu spectaculos și providențial al științei și de loc delectabil ca medicina! Cînd te uiți, nu asupra meselor verzi cu multe cifre, peste mesele medicale de operații, de unde transmit informații studenților și cercetătorilor, întregul proces al celor

se reduce la unica miză posibilă: asupra vieții în primăria umană, care deși lucidă și rațională, nu e lipsită

de cel puțin o parte din progresul, față de un „13” bine încărcat cu tehnologie...

șienților progresului, țara „americanismului” (la urma urzii) în materie de originalitate și spectaculozitate în

și pentru Uniunea Sovietică, trebuie să recunoaștem, că după cîte sîntem informați, în U. R. S. S. nici o activitate, necum să mai fie și televizată!

G. D.

Desen de A. Lucaci

GLINDA ÎNTRE CERII

- Dumneata, tovarășe, ești un element devotat și priceput (jur că nu mă laud și că așa mi s-a spus). Să vedem, tovarășe, cum știi să răspunzi cu priceperea dumentală la o sarcină de cinste și de răspundere. Veți fi responsabil al gazetei de perete, închinată întrecerilor noastre, în cinstea zilei de 1 Mai.

În continuare, am primit un kilogram de îndrumări despre ce trebuie să fac și o tonă de sfaturi despre ce nu trebuie să fac:

- Să nu lucrezi sectar, să nu te depărtezi de mase, să nu fugi de răspundere, să nu te rupi de colectiv, să nu nesocotești data de apariție. Gazeta e oglinda întrecerilor, mi s-a spus. Pe frunțașii îi vei populariza în mod special, iar pe codașii îi vei satiriza în caricaturile usturătoare și epigrame necruțătoare.

Sarcina aceasta, legată de partea usturătoare și necruțătoare, i-am încredințat-o lui Pandele, membru în colegiul de redacție al gazetei și autor al unor caricaturi interne, pe care le semnează prescurtat „Pand”. Sarcina cu popularizarea frunțașilor i-am încredințat-o lui Aristide, care i-a luat numai delect un interviu lui Paraschiv, binecunoscutul nostru frunțaș în producție.

A doua zi, Aristide a putut prezenta în fața colegiului redacțional manuscrisul articolului omagial, intitulat: „Cinste tovarășului Paraschiv, care a dat douăzeci de pistoane peste plan!” În ziua următoare, același colegiu a aprobat și caricatura lui Pandele, înfățișând pe un oarecare Gurău, care abia îndeplinește 97% din normă. În sfârșit, a trebuit să mai treacă încă o zi, pentru ca, colegiul redacțional să lăpească cu pelicanol articolele pe cartonașul gazetei. La locul de mijloc a fost prinsă cu pioneze o fotografie înfățișându-l pe Paraschiv, lângă cele 20 pistoane ale sale.

După afișarea gazetei, am așteptat cuminte în birou să văd ce va mai urma. Simțeam că ceva trebuie să urmeze. Mai întâi, va veni la mine Paraschiv, să-mi mulțumească pentru atenția acordată. Pe urmă, ușa va sări trântită cu zgomot de perete și din prag va țâșni spre mine, ca o rachetă, Gurău, iar gurău-i va turul ca o mitralieră. Va spune că l-am defăimat.

N-am apucat să glindesc prea mult despre ce va spune Gurău, pentru că deodată simții un fel de suflu, parcă ar fi decolat un avion în birou la mine. Era ușa, care sărea trântită cu energie. Din prag, țâșni spre mine, ca o rachetă... Paraschiv. Avea într-o mână un mototol în care abia recunoscutul articolul omagial, iar în cealaltă lăută propria lui fotografie, spulșă cu pioneze cu tot.

- Defăimător! - strigă el, aruncând spre mine o privire care nu prevestea nimic bun. - Cum ai putut face una ca asta?

Am adoptat tactica defensivă, ascunzându-mă pe jumătate sub birou, ceea ce înseamnă că tot am rămas neadăpostit în proporție de 50%, inclusiv partea cea mai vulnerabilă, capul.

- Cum ai putut face una ca asta? - repetă Paraschiv, agitănd amenințător cocoloșul de hirtie, parcă ar fi spus: Vezi? Aicea am o grenadă. Dacă ții-o arunc în cap, explodează și nimiceste tot ce este neadăpostit.

- Ce am făcut? - reușii să bîlgul din ascunzătoare.

Drept răspuns, dinsul desfăcu hirtia pe care tehnoredactorul nostru calligrafase cu atîta artă „Cinste tovarășului Paraschiv, care a dat douăzeci pistoane peste plan”.

- De ce? - tună el din nou. - Pentru ce ai făcut asta?

- Ca să știe lumea că dumneata ai dat douăzeci de pistoane...

- Douăzeci am dat acum trei zile. Astăzi toată lumea știe că am dat patruzeci. M-am trecut în contul zilei de răsalaltăleri, ca pe codașii!

În concluzie, mi-a cerut să dau un articol autocritic, sau să-mi fac singur caricatura. Pînă la urmă, a acceptat să publice numai o rectificare în care să arăt că „Avînd în vedere că în articolul de ieri s-a strecurat o eroare, la rîndurile 1, 29 și 31, în loc de „20 pistoane” se va citi „40 pistoane”.

Abia a plecat Paraschiv că, lată, ușa biroului meu s-a deschis din nou. În odale apăru, blind ca un mie, Gurău.

- Am venit să mulțumesc! - rosti dinsul - și vorba lui mi se păru un cor de heruvimi.

- Pentru ce? - am tatonat prudent și oarecum sceptic, după cele pășite.

- Pentru o critică justă, pe care eu mi-am însușit-o - urmă corul de heruvimi, scandînd versul antic.

- Foarte bine, tovarășe, - mi-am mai revenit oarecum. Asta te va ajuta să creștii în muncă.

- Eu? Nu se poate!

- De ce, nu?

- Cum să cresc, atîta vreme cît gazeta mă satirizează în caricatura necruțătoare a tovarășului Pand? Dacă răul l-am remediat, caricatura e depășită.

În concluzie, mi-a explicat că nu poate avea nici un stimulent, atîta vreme cît gazeta de perete nu va publica o precizare în legătură cu faptul că deși a fost codaș pînă acum, începînd de ieri Gurău își îndeplinește planul cu 100%.

Chiar a doua zi, am convocat ședința colegiului redacțional așa că atît rectificarea cît și revenirea au putut să apară în ziua următoare.

Două ore mai tîrziu, ușa biroului meu se deschide, filfînd cu furie, ca aripa unui vultur care se repede spre o pradă sigură. Din ușa țîșni fioros Paraschiv. În două cuvinte, am înțeles că rectificarea este de-a dreptul defăimătoare pentru el, întrucît faza celor patruzeci de pistoane este depășită astăzi, cînd lucrează la șaizeci de pistoane peste plan. Astfel, prestigiul știrbit nu poate fi restabilit decît printr-o rectificare a rectificării, pentru ca toți cei care au citit-o să știe că greșeala este numai a noastră. Am promis să ridic problema în colegiu.

N-a trecut mult și ușa s-a deschis din nou. În prag apăru Gurău, de nerecunoscut. Parcă înghițise toate fulgerele lumii și acum le descărca în mine, ca într-un paratrăsnet.

- Așa vă purtați cu frunțașii? - tună fostul cor de heruvimi transformat în blestemul zellor.

- Care frunțașii?

- Cel din producție! Nu cel de la gazetă, unde scrie de sută la sută, cînd am de două zile depășire 120%.

În scurt timp, rectificările, revenirile și precizările au umplut tot spațiul gazetei. Acum gazeta noastră de perete nu mai e gazetă. Este o erată. O erată de perete. În ea nu mai găsești nici un articol.

Găsești numai rectificări în legătură cu felul cum nu trebuie citite rîndurile dintr-un articol sau dintr-o altă erată, care la rîndul ei rectifică o revenire. După fiecare completare la gazetă, ușa biroului meu zhoară ca aripile unei mori de vînt. În ziua cînd am primit sarcina să popularizăm cît mai mulți frunțași în producție, eu m-am opus categoric. Frunțașii noștri n-au răbdare să fie popularizați în mod organizat la gazetă. Dar am eu ac de cojocul lor. Am făcut un grafic mare, care poate ține situația lor zilnică, o adevărată oglindă a întrecerilor. Am ales un responsabil care se va ocupa cu el, așa că eu nu am nici o grijă cu graficul. La gazetă publicăm numai articole cu subiect general. Chiar eu am publicat unul, în care am explicat celor o sută de frunțași în producție ai noștri cauza pentru care în timpul întrecerilor activitatea lor va fi oglindită mai bine pe grafic decît la gazetă.

Peste două zile a trebuit să dau o rectificare, țînînd seama că numărul frunțașilor noștri a crescut de la o sută la o sută și douăzeci.

ERATA: În paragraful anterior precedent, rîndul 14 de la sfîrșit, în loc de „eu nu am nici o grijă cu graficul” se va citi „eu am numai grijă cu graficul”. Aici apare o problemă nouă: ori e graficul prea scurt, ori e tavanul prea scund, căci tocmai cel mai bun dintre frunțași nu mai încap pe grafic. Pentru ei există două soluții: ori dărîmăm tavanul, ori scoatem graficul afară, în curte. Problema o vom studia în colegiul redacțional.

Desen de H. Leru

- Iar ai să întirzii la serviciu!
- Nu-i nimic. Deabia ieri m-au criticat, așa că iar am liniște o vreme!

Dicționar enciclopedic

Carton. - Material din care se confecționează cutii de... carton. Intreprinderea poligrafică nr. 5 din București confecționează pentru fabrica de biscuți „1 Mai” cutii de carton pentru sortimentul de biscuți „Victoria” cu capacitatea un sfert de kilogram, care se și numesc cutii „Victoria 1/4”. Aceste cutii sînt atît de prost lipite, încît atunci cînd sînt introduse biscuții în ele, se dezlipesc, devenind un fel de „pliante”, și nu mai pot fi folosite. În magazia de materiale a fabricii se află acum 4000 (patru mii) de

asemenea cutii. Pentru Intreprinderea poligrafică nr. 5 calitatea acestor cutii „Victoria 1/4” este... un sfert de victorie.

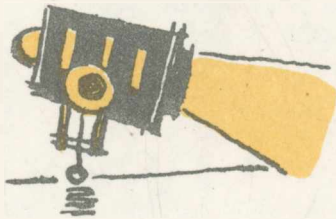
Frigotehnica. - Intreprindere din București care are o unitate în strada Fintînica și căreia, todeauna, planul de muncă pe luna în curs i-l trimite la... sfîrșitul lunii. Tot la sfîrșitul lunii îi trimite și contractele de întrecere socialistă pentru... luna care s-a sfîrșit. Se speră că hotărîrea de-a nu mai proceda așa, o va lua la... începutul lunii.

Inspecție. - Acțiune ministerială înopinată, care - cînd e anunțată din vreme - stimulează spiritul de ordine în între-

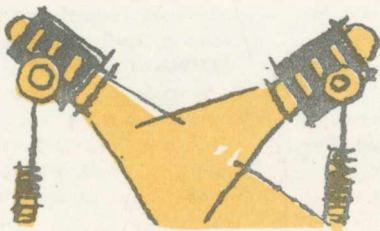
prinderi. La uzinele „23 August” din București nu era în ordine o chestie cu două „coroane dințate” pe care i le comandase fabrica de ciment „București”. Comandate din anul 1954, n-au fost turnate decît la sfîrșitul anului 1957, urmînd să mai suporte niște operații la strungărie, spre a fi gata definitiv în 1958. Dar, înainte de a fi cele două coroane definitiv terminate, s-a anunțat o inspecție a Ministerului Industriei Grele. Atunci, uzina „23 August” - ca să arate Ministerului cită ordine domnește în incinta ei, unde nu incurcă locul nici un fel de comenzi nelivrare la timp - a luat cele două coroane dințate și le-a dat la... topit. Acum, după ce inspecția a trecut, se

poate aprecia că - deși e vorba de niște... coroane - întîmplarea nu e sortită să rămînă... înmormintată.

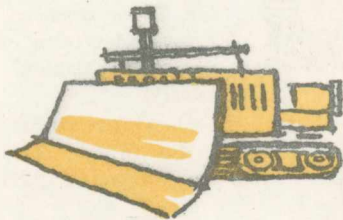
Reflector. (Vezi Reflectoare).

Reflectoare. - Cinci aparate, instalate pe rampa de revizie a vagoanelor a Centrului tehnic de formare a trenurilor din București, unde se lucrează și noaptea. Instalate de serviciul T. C. Regional, reflectoarele au funcționat numai o săptămînă, iar de cîteva luni nu se mai oboșește nimeni să le repună în funcțiune.

Aceste reflectoare stînsse pun în... lumină o indolență, asupra căreia persoanele răspunzătoare au tot interesul să... reflecteze.

Screper. - Plural: Screpere. Utilaje, în număr de cinci, care stau de mai multe luni în curtea uzinelor „Steaua Roșie” din București, pentru că - avînd axe strîmbe - nu pot fi trimise beneficiarilor

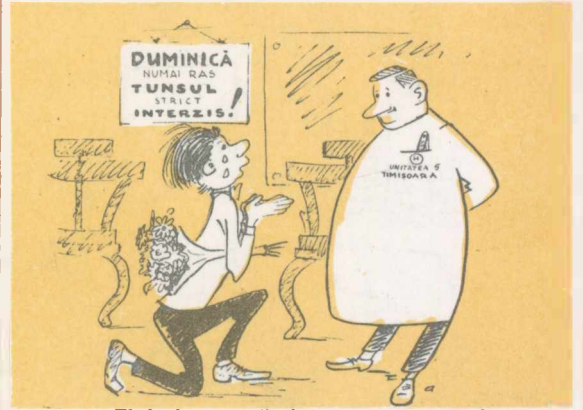

Iar Sectorul III care le-a montat prost refuză să-și repare greșeala. Deci, la uzinele „Steaua Roșie” trebuie... îndreptate: cele cinci axe strîmbe și... atîtă dînea tovarășilor de la Sectorul III.

C. COSTACHE

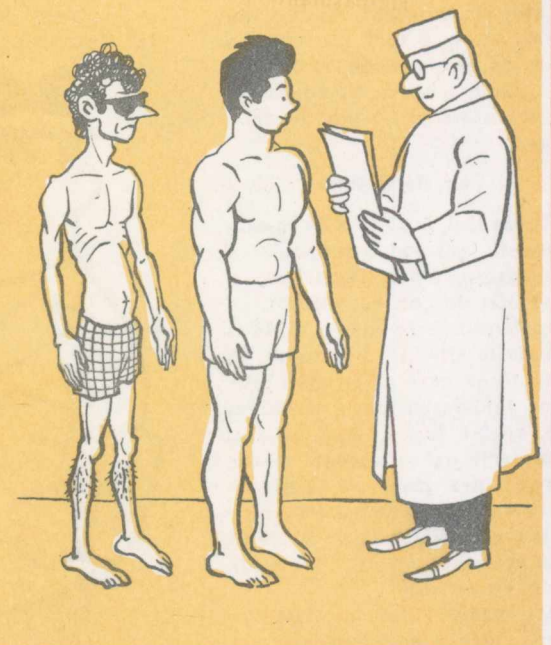
(După sezișări de la corespondenții noștri voluntari din întreprinderile respective).

Duminica tunsul este interzis cu desăvîrsire la unitățile de serviciu ale coop. de frizerie „Higiena” din Timișoara.

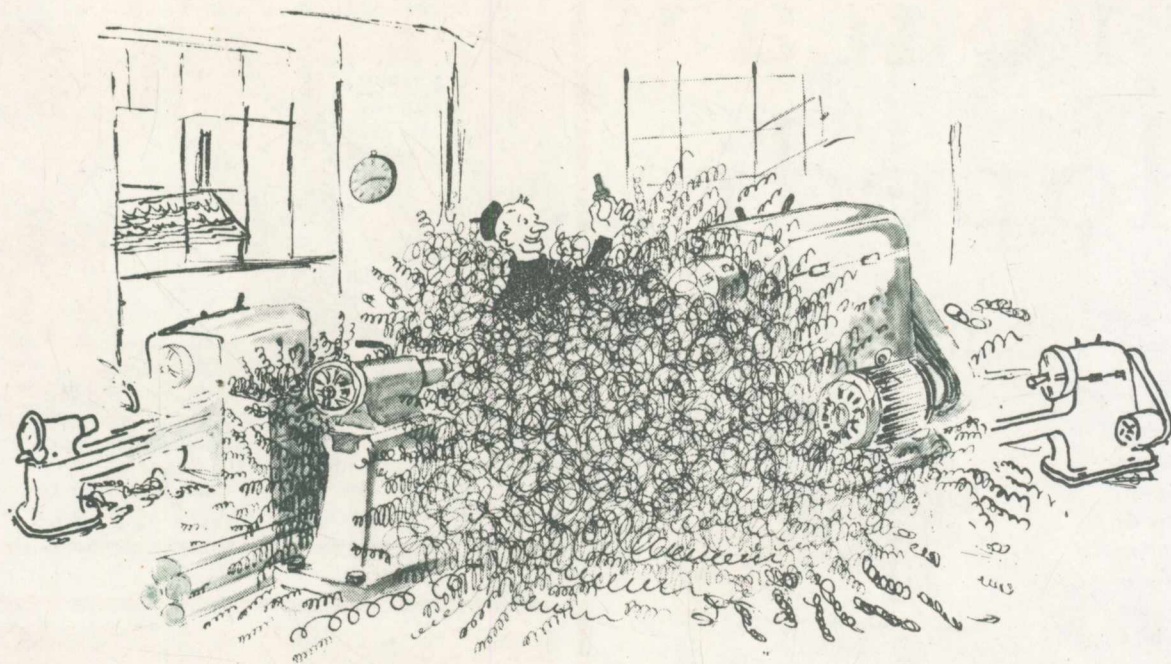
- Ținînd seamă de cazul excepțional că te însori tocmai azi, duminică, trec peste programul nostru sfînt și pot să te rad pe cap.

Desen de E. Arno

FORMĂ ȘI CONȚINUT

Desen de C. Florian

In unele întreprinderi se face risipă de material

— In sfârșit, gata și șurubul I

Desen de Potoceanu

In Febră „urzică”

Un hoț parfumat

Bucan Haralambie, gestionarul secției de parfumerie a magazinului central metalochimic din Botoșani, a fost găsit cu o lipsă în gestiune de 31 155 lei. A furat de la parfumerie, închipindu-și că „banul n-are miros”. Dar s-a înșelat. L-a mirosit controlul de Stat.

Om de afaceri

Gestionarul Avram Letba de la raionul mărunțișuri (mercerie-pasmanterie) al unității 151 Textile din Botoșani, Str. Fillmon Sîrbu nr. 9, a fost găsit cu o lipsă în gestiune de 70 000 lei. A făcut o afacere: a furat de la mărunțișuri și va ispăși... îngro.

Caz de divorț

Tovarășul Kwitco Mihail, mecanic șef la întreprinderea „Romargint” din București, e căsătorit dar nu e... logodit. Întimplându-se într-o zi, la o instalație din întreprindere, o defecțiune care ar fi putut provoca inundarea unor motoare, s-a apelat la I. C. A. S. și la... Pompieri, dar tovarășul mecanic-șef n-a ținut să ia nici o măsură, și a plecat acasă, motivând că orele sale de serviciu s-au terminat și că... nu e logodit cu fabrica. Într-adevăr, fabrica, fată cuminte, merită un... logodnic mai serios.

Burulană

Tovarășul Burulană Mircea, director la I. F. E. T. Zăvoi (raionul Caransebeș) locuiește în

camerele destinate căminului de zi al copiilor muncitorilor de la întreprinderea U. I. L. Zăvoi, lăsând acest cămin să funcționeze cu mari neajunsuri într-un local impropru.

Oferindu-i-se altele câteva locuințe, pe alese, tovarășul Burulană le refuză pe toate.

Încăpăținarea egoistă a tovarășului Burulană stă înfiptă locului și nu se mută cu frumosul, fiindcă preferă poate să fie... smulsă.

Inspectorul Răuță

Tovarășul Răuță Ion, inspector interraional pentru orașul

Focșani, nu-și îndeplinește serios serviciul.

Știndu-se necontrolate, unitățile comerciale din oraș nu respectă regulile de comerț, iar responsabilii și vânzătorii își permit abuzuri.

Dar dacă nu face dumnealui controale, i se fac în schimb dînsului, constatîndu-se că deseori în orele de program stă acasă sau umblă în stare de ebrietate.

Găsindu-l des în stare de ebrietate, forurile sale superioare caută un mijloc să-l... trezească.

Din nou Gabriel

Tovarășul Gabriel Ion, de la T. A. P. L. Orașul Stalin, a fost criticat într-un număr din „Urzica”. Se credea că, în urma acestei critici, se va îndrepta. Și așa s-a întâmplat. Într-o zi, tovarășul Gabriel s-a... îndreptat spre salariata Galeria Mariana, casteră la Bufetul Popular, și i-a spus că dacă mai... ride când citește critici despre dînsul în „Urzica” o... mută la Dirste.

De-atunci, castera n-a mai ris. Rid însă... cititorii care au acum în mînă „Urzica”.

Amator de filme

La întreprinderea „Romargint” din București e șef al serviciului pentru organizarea și normarea muncii tovarășul Steiner Ionel.

Munca altora o organizează și o normează bine. Pe a sa, mai puțin.

Într-o zi, în timpul orelor de serviciu, pretextînd că e chemat la direcția generală, s-a

duș la... cinema „Doina” să vadă un film.

Întrebat de șefii săi de ce s-a dus la cinema în orele de serviciu, a răspuns că era... ultima zi cînd mai rula filmul.

A fost sancționat cu „muștrare scrisă cu avertisment”, sperîndu-se că va fi... ultima dată cînd se va duce la cinema în ultima zi.

DICTIONAR DE BUZUNAR

Febră	= încălzire centrală
Halbă	= speranță nerealizată
Încălzire centrală	= febră intermitentă.
Injectie	= epigramă medicală
Ingratitudine	= formă a amneziei
Lift	= ornament al blocurilor moderne
Orificiu	= gaură științifică
Pitic	= uriaș fără evoluție
Potop	= simbolul nereușitei de a distruge omenirea
Șarpe	= ondulație naturală
Stetoscop	= instrument cu care medicul trage cu urechea
Temperament	= tone endocrine
Vis	= supliment nocturn

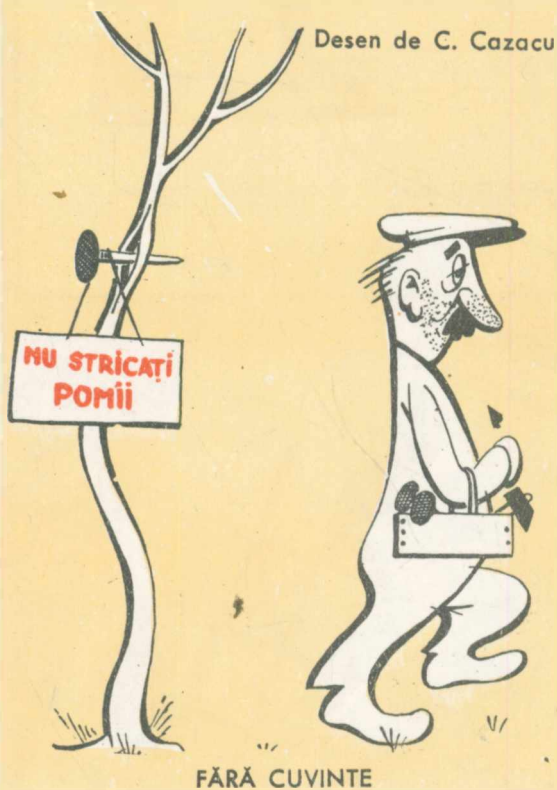
FLORIN CARAGEA

I N V E N Ţ I I I N O V A Ţ I I

Desen de Livcan

—... Am fost criticat pentru birocrație și am adus răspunsul...

Desen de C. Cazacu

FĂRĂ CUVINTE

Inovații nerecompensate

Cabinetul tehnic al „Atelierelor 9 Mai” din București nu se îngrijește de stimularea și recompensarea inovatorilor. Dosarele de inovații stau cu lunile pe la minister, fără ca nimeni să se intereseze de soarta lor.

Rezultate: o inovație a tovarășului Butănescu Dumitru, care e aplicată în întreprindere de șapte luni, n-a fost pînă acum în nici un fel recompensată, iar o inovație realizată de inginerul Tatu Emil în colaborare cu maestrul Rusu Iulius e folosită în producție de aproape doi ani, în care timp a adus întreprinderii economii de aproximativ 280 000 lei, dar inovatorii n-au fost nici pînă azi recompensați.

A folosi inovațiile fără a le recompensa e și asta o... inovație.

Invenție neomologată

Maistrul Dragomirescu, de la Uzinele „1 Mai” din Ploiești, a propus în anul 1954 un „dispozitiv pentru rectificat boturile de strung”. Propunerea a fost acceptată și caracterizată invenție.

Apoi a început „încurajarea” inventatorului. În primul rînd, confecționarea prototipului respectiv a durat „numai” trei ani și jumătate, iar acum — cînd e gata, dispozitivul nu poate fi aplicat, pentru că — în ciuda tuturor demersurilor făcute — invenția nu a fost omologată.

În schimb, dacă va trebui să-și mai rupă mult pfeșoarele, cu mersuri și demersuri, spre a-și vedea invenția omologată, va ajunge inventatorul... „om” ologit.

Compressoare de tramvai

Doi șefi de la I. T. B. (Întreprinderea de Transporturi București), anume Ionescu Constantin, șef al sectorului turnătorie, și Popescu Gheorghe, șef al laboratorului, împreună cu tovarășul Postelnicu Ștefan și inginerul Florian Alecu, ambii de la I. A. T. (Întreprinderea de Apometri și Turnătorie) din București, — au făcut, acum doi ani, o inovație: un compresor de aer pentru tramvai, pentru care au și primit o parte din recompensa respectivă.

Trecîndu-se la fabricarea acestui compresor și la punerea lui în exploatare, rezultatul a fost că, din 47 compresoare puse în funcțiune, după 10 luni, 20 au intrat în reparație.

Cum s-ar zice: compresoare de tramvai, inovate... alurea-n tramvai.

Dar, în raportul I. T. B.-ului către I. A. T., aceste amănunte n-au fost arătate, cei doi șefi co-inovatori de la I. T. B. fiind co-interesați în afacere.

„Staționarea” unor asemenea șefi la I. T. B. ar trebui să fie... facultativă.

Bicicletă cu motor

Tovarășul Mesendorfer Klaus, inovator la Uzina de tractoare din Orașul Stalin, a proiectat un motorăș pentru bicicletă. Cînd s-a început construirea motorășului, s-a cumpărat și bicicleta căreia urma să-i fie atașat.

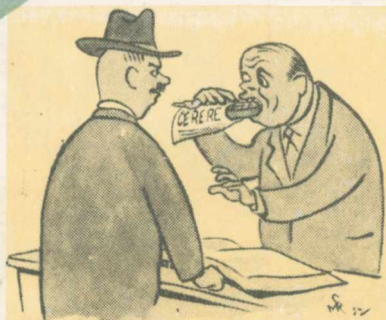
Motorășul, a cărui construire durează de un an, se află acum în faza experiențelor și a remediilor. Tot de un an durează și... încercarea bicicletelor de către toți membrii familiei tovarășului inginer Dumitrescu Eugen, de la cabinetul tehnic al uzinei.

Cînd va fi gata motorul, nu se știe încă, dar — dacă grelele încercări la care e supusă bicicleta vor continua — e posibil ca, în loc de o bicicletă cu motor, să rezulte pînă la urmă, un motor... fără bicicletă.

C. B. DEANU

(după corespondențe de la cititori din București și Ploiești, și de la tovarășul Nic. Eftimie din Orașul Stalin)

DESENE DE LA CITITORII NOȘTRI

— Imposibil, tovarășe, la noi nu se pierde nici o cerere!

Desen de Mircea Capătă

— Eu zic să ne facem că dormim, numai așa vom avea liniște!...

Desen de Ciosu Constantin

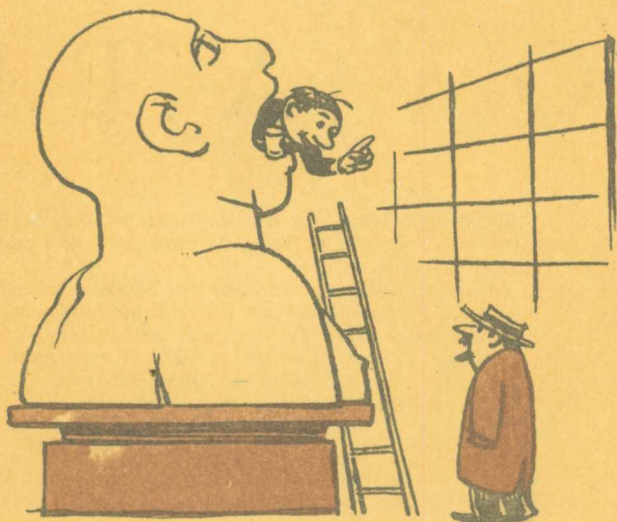
La lunile ce-au răsărit
E-o cale atît de lungă,
Că multe... luni i-au trebuit
„Atlas”
Lui „Jupiter” ca s-ajungă
„Vanguard”

Desen de Vancu

A. POCH 78

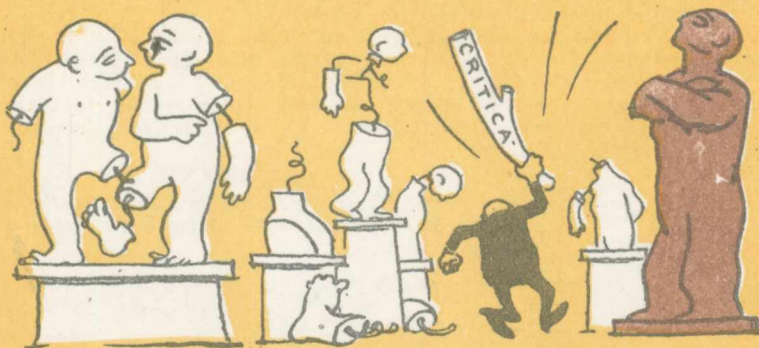
INTERIORIZARE*

— O clipă, colega, mai am puțin de lucru la măseua de minte și cobor...

— Și tăietorii unde-s ?
— În pădure...

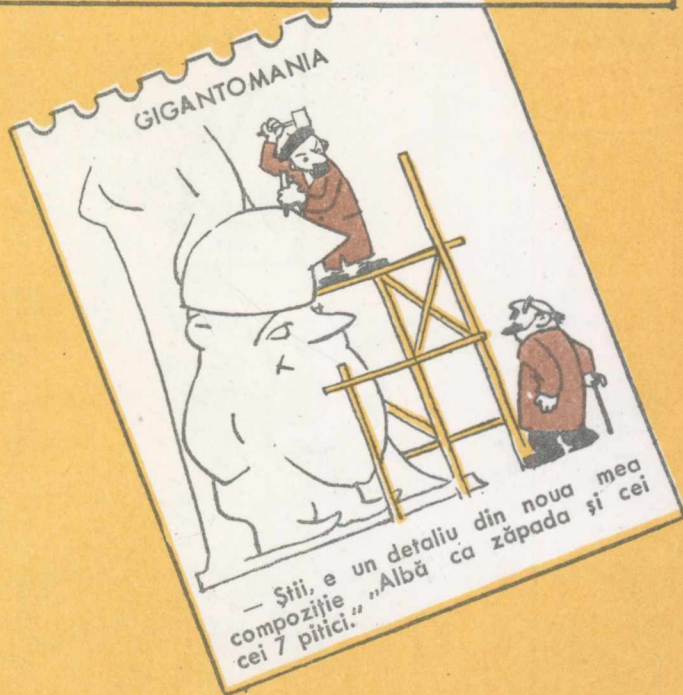

— Cum de a rezistat ?
— E de bronz !

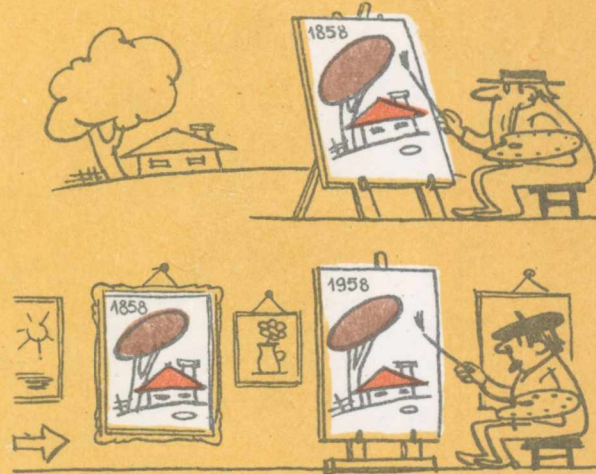
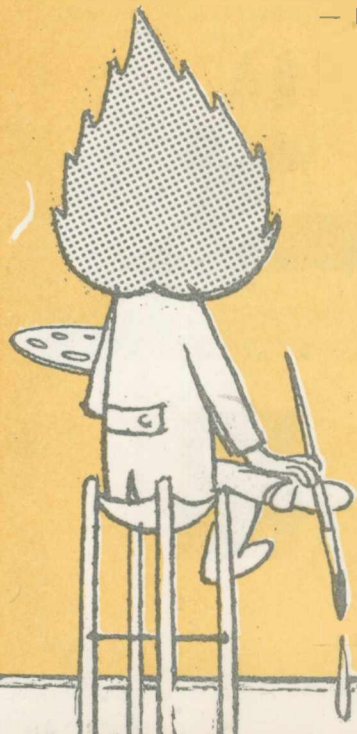
Unii artiști, în căutarea "specificului național", recurg în mod greșit la forme hieratice, desuete, cum ar fi influențele bizantiniste, neînțelegând că temele mari, sociale, au pot fi redată decît prin forme contemporane.

— Ce v-a preocupat mai mult în acest tablou, maestre ?
— Specificul național.

„METODE” NOI

A fost semnalată primejdia pastigel, a preluării unor metode de creație gata făcute

SEZISĂRI ȘI REZULTATE

Rezolvare silvică

Am sezisat Departamentul Silviculturii despre doleanțele unor cetățeni din Cerna Vodă care contractează în anumite condiții să cultive porumb printre rînduri de puțeli în baltă, condiții însă contrazise ulterior de alte dispoziții ministeriale.

Biroul de sezisări al Departamentului Silviculturii a transmis sezisarea noastră Direcției silvice Constanța, iar aceasta a răspuns că rezolvarea problemei e de competența ministerului. Dar Biroul de sezisări al Departamentului, în loc să îndrume răspunsul Direcției silvice Constanța la cabinetul ministrului l-a trimis redacției „Urzicii”.

Gestul biroului de sezisări al Departamentului Silviculturii ne flatează, dar comunicăm acestui birou că redactorii „Urzicii” sînt foarte ocupați, încît n-au timp să rezolve și problemele care sînt de competența Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Procedeu necerferist

Semnăindu-ni-se de către tovarășul Rainer Aurel din Constanța, str. Ștefan cel Mare nr. 3, că la Revizua de vagoane C.F.R. Constanța se petrec unele lucruri urite, am sezisat aceasta Departamentul C.F.R.

La 31 martie 1957 (...anul trecut) am primit de la Departament un răspuns incomplet și lipsit de obiectivitate. La 25 aprilie 1957, un redactor al „Urzicii” s-a deplasat la biroul de sezisări al departamentului, unde a stat de vorbă cu un funcționar Hulubescu, care s-a declarat de acord cu observațiile noastre și a cerut... scrișoarea corespondentului spre a cere, zicea, pe baza ei, o nouă cercetare, de data asta obiectivă. De bună credință, redactorul a dat scrișoarea. De atunci, ea a dispărut. Și, de un an, numeroase foruri și persoane (Biroul de Sezisări al Departamentului, funcționarul Hulubescu, directorul Luca, directorul Ștăniș; Direcția Regională C.F.R. București) „nu știu nimic” de soarta acelei scrișori.

În urma întimplărilor de mai sus, „Biroul pentru rezolvarea reclamațiilor și sezisărilor oamenilor muncii” de la Departamentul C.F.R. urmează să-și schimbe denumirea în „Biroul pentru rădăcirea reclamațiilor și sezisărilor oamenilor muncii”.

Marinescu de la S. G. L.

Tovarășul Marinescu Alexandru de la S. G. L. (Serviciul de gospodărie locativă) al raionului Stalin din București e un colecționar pasionat. Colecționează... sezisări. (Pe care nu le rezolvă). A agonisit pînă acum o frumoasă colecție de peste o sută de sezisări nerezolvate.

În cursul anului trecut și-a îmbogățit colecția cu încă trei piese rare:

- adresa nr. 250 din 9 mai 1957, cu care Biroul de sezisări al Sfatului popular al raionului Stalin l-a trimis domniei sale tovarășului Marinescu, de la S.G.L. al aceluiasi Sfat popular al raionului Stalin, spre rezolvare, o sezisare a ziarului „Informația Bucureștilui” privi-

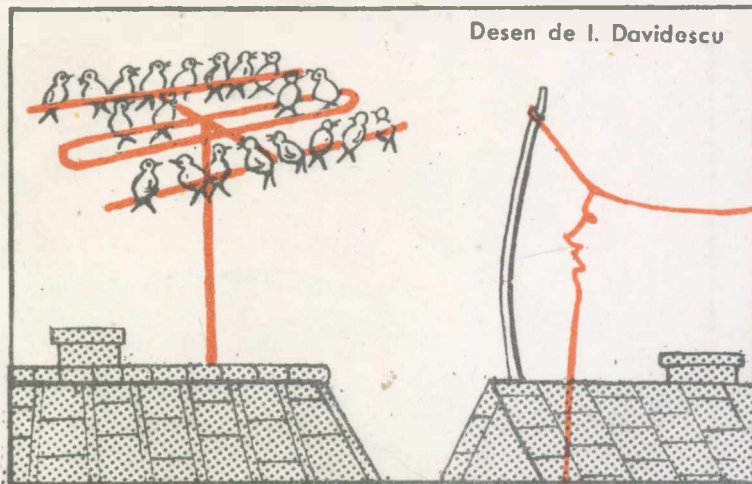
toare la un spațiu locativ din str. Pictor Grigorescu nr. 2;

- adresa nr. 381 din 2 iulie 1957, cu sezisarea unui for central, pentru eliberarea unei repartii de spațiu locativ în str. Caragea Vodă nr. 9-11;

- adresa nr. 399 din 2 iulie 1957, cu o sezisare a aceluiasi for central, privitoare la cetățeanul Mocanu Șerban, cărui un colocatar, Frățilă Alexandru, salariat al Sfatului popular al raionului Stalin (interesantă... coincidență) îi face mizerii.

Aceste sezisări, tovarășul Marinescu nu le rezolvă de un an. Le... colecționează.

Acum, e de așteptat ca, după faza colecționării de sezisări, tovarășul Marinescu să treacă la o fază superioară: să înceapă a colecționa și... sancțiuni.

ANTENA DE RADIO: — „Ingratele I”...

Dragă Urzico

URZICUȚO DRAGĂ,

În orașul Arad, la unitatea „Alimentara” sau la unitățile cooperativei „Unirea” găsești de toate: și sare, și macaroane, și biscuiți, și bomboane, și tot ce vrei. Numai ambalaj să nu vrei, fiindcă este, dar... s-a isprăvit. Așadar, cînd pleci după cumpărături e bine să-ți îmbraci o haină cu foarte multe buzunare: un buzunar pentru paste făinoase, altul pentru condimente, un al treilea pentru dulciuri etc. E recomandabil ca haina să fie prevăzută și cu eventuale buzunare impermeabile pentru marmeladă, pește, etc. Deci la Arad, din cauza lipsei de pungii și hirtie de învelit, e pe cale să se introducă o nouă modă vestimentară: haina-ambalaj.

Silviu Dumitru
Str. Ghîmba Birta nr. 12
Arad

URZICUȚO,

În raionul Gh. Gheorghiu-Dej există o stradă cu numele regretatului scriitor satiric George Ranetti. Numele străzii există în prezent numai în arhivele sfatului popular, fiindcă nici o tăbliță indicatoare nu arată că respectiva stradă ar purta într-adevăr numele scriitorului.

Numele străzii a trecut așadar în domeniul folclorului, adică se transmite din gură în gură, fără să existe nimic scris. Sfatul a promis, de peste un an, așezarea tăblițelor indicatoare, dar pînă acum nu există nici un indiciu... că ar trece la fapte. Vorba cîntecului: „Dacă n-ai de toamne”...

Păcat mare, că nu trăiește Ranetti... Ar mai avea încă ceva de satirizat. Așa că e bine s-o faci „Urzica”, urmașă într-ale satirei.

N. Scarlat
Calea Plevnei nr. 64-66,
raionul Gh. Gheorghiu-Dej
București

DRAGĂ URZICO,

Știi că tovarășul Ciortescu Constantin, președintele Sfatului popular din comuna Strejești

de Sus e supărat? Cum? Nu știi? Păi o știe toată lumea! Și mai bine ca oricare altul o știe cetățeanul Vasiloaica Ilie, cărui președintele l-a cerut „un mic cadou” de 10 duble porumb în schimbul dării în folosință a unei jumătăți de hectar din lotul zootehnic al sfatului. Dar ia să vedem: de ce e supărat președintele? E supărat pentru că cetățeanul Vasiloaica n-a putut oferi cele 10 duble cerute, neacoperind astfel planul președintelui. Ba n-a putut acoperi nici accesul de minie al președintelui și nici coloratele expresii care pornesc de pe buzele acestuia în astfel de împrejurări. Cît despre părerea cetățenilor? Nu, n-am s-o spun, c-o aude tovarășul președinte și iar se supără. Ori... te pomenești că se supără desfăcînd și se mai bucură și comuna?

Speriatu Constantin
com. Strejești de Sus
raionul Drăgășani

URZICO,

În curtea fabricii „Sibiana” a poposit de mai multă vreme un ciocan AJAX.

De ce a poposit în curte și nu în secția care-l așteaptă cu dor și of? Foarte simplu; pentru că în secție nu l-ar fi nins toată iarna și nu l-ar fi plouat toată primăvara, așa cum l s-a întimplat cît a fost ținut afară la aer curat. Conducerea fabricii pare foarte satisfăcută de tratamentul aplicat ciocanului.

Ciocanul totuși n-a fost întrebat dacă e și el satisfăcut. Poate că totuși ar trebui să-l întrebe cineva, atîta timp cît ciocanul mai poate răspunde. Sau, altfel spus, să se bată fierul cît e cald... ca să nu spunem... cît mai e întreg.

Mirco Vlad
Sibiu

URZICUȚO,

Un proverb înțelept glăsuiește: „întîndește cît îți tre plapuma”. Administratorul spitalului din Valea Lungă, raionul Pucioasa, Radu C. Radu, a îmbogățit în mod creator această zicală și „s-a întins cît îl sînt plăpumi”. Ghinionul este însă că el n-a îmbogățit numai zicala, ci s-a îmbogățit și pe el, fiindcă plăpumiile aparțineau spitalului și proveneau din... transformarea a opt saltele.

Ce te miri?! Cu opt saltele omul spera să stea pe moale...

Crezîndu-se acoperit de cele două plăpumi, el și-a mai însușit din magazia spitalului alimente în valoare de 6 000 lei. Pînă la sfîrșit, însă, el s-a hrănit cu... iluzii pentru că, deși stătea ascuns sub cele două plăpumi, a fost totuși descoperit.

Suferînd de boala numită „mină lungă”, nădăjdindu-mă că bolnavul va fi internat într-o... rezervă!

Stoica Manole
Oficiul Foraj
Moreni

U R Z I C A
REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25.
Telefoane:
Secretariat 5.38.56;
Secția scrisori 3.86.12;
Secretariat de redacție 4.28.15;
Interurban 27

H. LERU

— Viitorul nostru este în răsărit ..
— Și trecutul nostru, d-le general,